

Maria Kulisiewicz-Kubiela

Warszawa - Julianów. Stanowisko 4

Informator Archeologiczny : badania 21, 91

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

o łącznej powierzchni około 155 m², w których nie stwierdzono zarysów obiektów. Natrafiono na warstwę kulturową, słabo widoczną, o grubości 10-15 cm, zawierającej niewielkie ilości ceramiki. Niezbyt liczne fragmenty ceramiki znalezione w warstwie kulturowej oraz śmieci ornej pochodzą z naczyń kultury łużyckiej, okresu halzstackiego.

Materiały znajdują się w PAK PKE O/Warszawa.

Badania nie będą kontynuowane.

WARSZAWA-JULIANÓW
Stanowisko 4

PP Pracownie Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
Oddział w Warszawie

Badaniami kierowała mgr Maria Kuliszewicz-Kubiela. Finansował Konserwator Zabytków m.st. Warszawy. Pierwszy sezon badań. Osada kultury łużyckiej z okresu halzstackiego.

Stanowisko ujawnione zostało podczas badań powierzchniowych przeprowadzonych w 1976 r. w czasie realizacji AZP tematu: "Mapa archeologiczna Warszawy". Osada użytkowana jest na prawobrzeżnej tarasie Wisły, w odległości ok. 400 m na wschód od rzeki, 300 m na zachód od zabudowań miejscowości Julianów i ok. 200 m na południe od stanowiska 3. Zajmuje piaszczyste wzniesienie. Wykopy wytyczone były w północno-wschodniej części wydmy. Przebadano obszar 230 m² i wyeksplorowano 28 obiektów - jany zasobowo-odpadowe. Większość obiektów zalegała bardzo płytko na głębokości od 20 do 35 cm. Zarysy jam w rzutach poziomych były w przybliżeniu owalne lub okrągłe, w profilach zaś nieckowate. Wypełniaka w postaci brunatnoszarej, szarej i czarnej ziemi miały zróżnicowaną grubość - od kilkunastu do 70 cm i zawierały dość liczne ułamki ceramiki, półwytwory krzemienne, a także bryłki polepy, kości zwierzęce i węgielki drzewne. Na podstawie wstępnej analizy materiału ceramicznego badane stanowisko należy określić jako osadę kultury łużyckiej z okresu halzstackiego.

Materiały znajdują się w PAK PKE O/Warszawa.

Badania nie będą kontynuowane.

WARSZAWA-JULIANÓW
Stanowisko 11

PP Pracownie Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
Oddział w Warszawie

Badaniami kierowała mgr Maria Kuliszewicz-Kubiela. Finansował Konserwator Zabytków m.st. Warszawy. Pierwszy sezon badań. Osada kultury łużyckiej z okresu halzstackiego.

Badane stanowisko odkryte zostało w 1976 r. w czasie wykonywania AZP tematu "Mapa archeologiczna Warszawy". Osada znajduje się w południowo-zachodniej partii piaszczystego wzniesienia, na prawobrzeżnej, nadleśnej tarasie Wisły, w odległości ok. 150 m na zachód od zabudowań miejscowości Julianów oraz ok. 200 m na południowo-zachód od stanowiska 3. Wzniesienie to zostało w znacznym stopniu zniszczone przez lokalizację tam ogródków działkowych. Odsłonięto powierzchnią 570 m². Odkryto i wyeksplorowano 26 obiektów, są to jany o charakterze gospodarczym, zarysy w planach w przybliżeniu owalne w profilach nieckowate, o wypełniakach brunatnych, szarych lub czarnych. Z obiektów z warstwy kulturowej pozyskano małe ilości materiału zabytkowego: ułamki ceramiki, grudki polepy, kości zwierzęce, węgielki drzewne a także półwytwory z krzemienia. Fragmenty ceramiki pochodzą z naczyń o chropowatych i zagładzonych powierzchniach, zdobionych dziurkami podkrędnymi, rzadziej listwami plastycznymi z odciskami palcowymi, z garnków jajowatych, mis oraz talerzy.